

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Iorga Emil în numele inculpatului prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Rabaca Ivan XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 30.03.2017 – 11.12.2017 (prima instanță);
2. 22.01.2018 – 21.02.2018 (instanța de apel);
3. 26.04.2018 – 27.06.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei /sediul central/ din 11 decembrie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Rabaca Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni.

În temeiul art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, s-a adăugat parțial partea neexecutată sub formă de 2 ani și 4 luni închisoare, suspendată condiționat executarea pe un termen de probă de 2 ani, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 3 ani 6 luni închisoare.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei închisorii numită lui Rabaca Ivan stabilindu-i un termen de probă de 4 ani, cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul în această perioadă de probă fără acordul organului de probațiune.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul, la 03 februarie 2017, aproximativ la ora 18:30, aflându - se în domiciliul situat în XXXXX, a inițiat un conflict cu concubina sa, XXXXX, în urma căruia intenționat i-a aplicat ultimei câteva lovituri cu pumnul în regiunea capului, a numit-o cu

cuvinte necenzurate trăgând-o de păr, provocându-i conform raportului de expertiză medico – legală vătămări corporale ușoare.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost calificate de către prima instanță conform prevederilor art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal – *Acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r. Orhei, Morgun Alexandru, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că calificarea stabilită de către prima instanță este una corectă, însă pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, instanța de judecată la aplicarea pedepsei inculpatului a desconsiderat personalitatea autentică a acestuia, inculpatul fiind anterior judecat în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal la 2 ani și 4 luni închisoare cu suspendarea condiționată în baza art. 90 Cod penal pe un termen de 2 ani, pedeapsa penală aplicată inculpatului de către prima instanță nu-și va atinge scopul său primordial de a preveni și a combate comiterea de noi infracțiuni atât din partea persoanelor vinovate, cât și din partea altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe a-i adăuga inculpatului la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, însă a stabilit o pedeapsă prea blândă.

Instanța de apel analizând soluția primei instanțe referitor la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Rabaca Ivan a constatat că prima instanță nu a motivat soluția privind individualizarea executării pedepsei în privința inculpatului, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, aplicând în cele din urmă o poziție eronată referitor la aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal.

Mai mult, instanța de apel a menționat că soluția instanței de fond privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Rabaca Ivan este eronată, deoarece nu au fost luate în vedere scopul și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. art. 61, 75 Cod penal, respectiv, instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele reale ale cauzei și personalitatea inculpatului Rabaca

Ivan, gravitatea infracțiunii comise și consecințele survenite, iar în ansamblu, aceste aspecte nu pot genera stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia. Din materialele cauzei penale rezultă că inculpatul Rabaca Ivan, anterior a fost judecat, prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 08 iulie 2015 a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod Penal și i s-a numit pedeapsa sub formă de 2 ani și 4 luni închisoare, iar în conformitate cu art. 90 Cod Penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei pe termen de probă de 2 ani. În acest sens, instanța de apel a reținut că inculpatului Rabaca Ivan fiindu-i aplicată pedeapsa penală cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă nu a pășit pe calea corectării și reeducării, ci a continuat un comportament infracțional, din care motive se apreciază că scopul legii penale nu a fost realizat.

În acest sens, instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului Rabaca Ivan în vederea neadmiterii pe viitor a unor abateri de la normele penale este posibilă doar cu izolarea lui de societate așa cum a fost stabilit că inculpatul anterior a fost judecat, careva concluzii nu a făcut, respectiv, modalitatea de executare a pedepsei penale sub formă de suspendare condiționată a executării pedepsei s-a dovedit a fi inefficientă în vederea atingerii scopului pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod Penal.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Iorga Emil în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței, invocând că:

- instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal;
- instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea aspră în raport cu faptele comise;
- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că partea vătămată nu are pretenții față de inculpat, l-a iertat și dorește să conviețuiască cu acesta în continuare.

6. La recursul ordinar declarat de avocatul Iorga Emil în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat inadmisibilitatea recursului ca vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a stabilit pedeapsa.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel,

fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea recursului în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal menționează că, motivele invocate de recurent în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu pot fi acceptate, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția, la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, precum și de faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Referitor la argumentele invocate de avocat că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, partea vătămată nu are pretenții față de inculpat și l-a iertat, aplicând o pedeapsă prea aspră în raport cu faptele comise, Colegiul penal indică că, analizând decizia atacată a conchis că instanța de apel la individualizarea pedepsei corect a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de faptul că partea vătămată nu are pretenții, menționând în susținerea soluției că inculpatul a fost recunoscut vinovat prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 08.07.2015, fiindu-i aplicată o pedeapsă non privativă de libertate având obligația de a se corecta și de a îndreptăți încrederea acordată, însă inculpatul ignorând acest fapt a mai săvârșit o infracțiune în termenul de probă demonstrând astfel că careva concluzii nu a făcut, respectiv scopul pedepsei de corectare și reeducare a

inculpatului nu se v-a atinge prin aplicarea unei pedepse non privative de libertate(f.d. 153 – 156).

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Iorga Emil în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Rabaca Ivan XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 iulie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie